

her foreligger fra Regeringens Side om Ordningen af Arbejdsforholdene ved Marinen og Hæren. Mit Standpunkt til den Sag kan ikke være overraskende for nogen, thi jeg har jo allerede for Aar og Dag siden sagt, hvorledes jeg ønskede disse Forhold ordnet. Det, det gjaldt om for Ministeren, var at komme til fuld Klarhed over, hvorledes Lønforholdene egentlig er paa Orlogsværftet. Det var ogsaa det radikale Ministeriums Ønske at faa det Spørgsmaal grundigt undersøgt og oplyst, og derfor nedsatte den radikale Forsvarsminister en Kommission. Det ærede Medlem, der i øvrigt støttede den nævnte Minister, har jo ikke været tilfreds med den Kommission, han nedsatte. (*Martin Olsen*: Hør!). Det ærede Medlem siger: Hør! Det er for Resten overflødigt, thi jeg ved, at han var imod denne Kommission, som jeg altsaa ikke havde noget Ansvar for, og imod de Oplysninger, Kommissionen tilvebragte. For at være fuldt klar over, at jeg ikke gjorde Arbejderne Uret paa dette Felt, lod jeg, som jeg omtalte i mit første Foredrag i Dag, en anden Kommission træde til for at faa grundige og udførlige Oplysninger om, hvorledes Orlogsværftets Arbejders Lønforhold i Virkeligheden var. Det har vi nu faaet fuld Besked paa, og der er vel neppe nogen, der vil beskylde den sidste Kommission — man har desværre villet sigte den første Kommission derfor, men uden Grund — for at være partisk i denne Sag. De to Medlemmer, der blev tilforordnede fra Finansministeriet, havde jo ikke Spor af anden Interesse i dette Forhold end den at faa oplyst, hvorledes Lønforholdene virkelig var. Det er nu sket, og de Indvendinger, det ærede Medlem har gjort mod disse Kommissioners Indstillinger og Oplysninger, har intet paa sig. Der foreligger nu en meget klar og bestemt Redegørelse for Forholdene, og naar der er klaget i høje Toner over, at Arbejderne paa Orlogsværftet egentlig led Nød, egentlig skete Uret, maa man dog ganske naturligt allerførst — for at se, hvordan Forholdene skal ordnes — se, hvordan de er i Øjeblikket.

Nu siger det ærede Medlem (*Martin Olsen*): Ja, men Kommissionen har taget alt med; den har ikke blot taget Timelønnen, men ogsaa Overarbejdspengene, Betalingen for Akkordarbejdet og forskellige andre Indtægter med; den har taget Emolumenter o. s. v. med i sine Beregninger og Betragtninger. Jeg skulde dog tro, at det var dens Pligt at gøre det, thi det, det gjaldt om, var jo at komme til fuld Klarhed over: Hvilken Indtægt har i Virkelig-

heden hver Arbejder paa Orlogsværftet Aaret rundt? Hvorledes er hans Aarsfortjeneste? Og Aarsfortjenesten fremkommer jo ved, at man tager alle hans Indtægter med i Betragtning. Det ærede Medlem vilde lade en hel Del af disse Indtægter ude af Betragtning, og derved kom han til det mærkelige Resultat, at Beregningen var 14 pCt. højere, end den skulde være. Beregningen er slet ikke højere, end den skal være. Beregningen er en statistisk Redegørelse for, hvad hver Arbejder paa Orlogsværftet har i Aarsløn. Det er det, man nu er kommet til Klarhed over. Mit Standpunkt har da været, at jeg gerne har villet hjælpe Arbejderne paa Orlogsværftet til en større Aarsløn. Men det er en Umulighed for mig at ordne dette paa den Maade, som det ærede Medlem og hans Meningsfæller vil have, at man stadig skal forhøje Timelønnen uden at forlænge Arbejdstiden. Hvis jeg vilde gaa med til det, og Rigsdagen vilde gaa samme Vej, vil det faa adskillige Konsekvenser, som de Herrer ikke har taget i Betragtning. Forholdet er det, at med Hensyn til Timelønnen for de faste Arbejdere paa Orlogsværftet gaar det af mig stillede Forslag ud paa, at Overhaandværkerne faar en Timeløn paa 58 Øre, Haandværkerne af 1ste Klasse en Timeløn paa 45 Øre, Haandværkerne af 2den Klasse 43 Øre, Haandværkerne af 3die Klasse 39 Øre, Tøjhusarbejderne og Værftsarbejdsmandene 38 Øre. Men medens mit Forslag indeholder en Bestemmelse om, at Overhaandværkerne skal have en Timeløn af 58 Øre, vil Mindretallets Forslag føre til en Timeløn af 65 Øre for den Klasse. For Haandværkerne af 1ste Klasse vil det i Stedet for de af mig foreslaaede 45 Øre føre til en Timeløn af 51 Øre, for Haandværkere af 2den Klasse i Stedet for 43 Øre til 48 Øre, og for Haandværkere af 3die Klasse i Stedet for 39 Øre til 44 Øre, og endelig for Tøjhusarbejdere og Værftsarbejdsmand i Stedet for 38 Øre til 43 Øre. Men den Dag vi indfører saa høje Timelønninger for Arbejderne paa Orlogsværfterne, bliver man nødt til at indføre samme Timeløn for Arbejderne paa Hærens Værksteder, og saa er man oppe paa saa store Summer, som de Herrer ikke har taget med i deres Betragtninger og Beregninger.

Jeg finder derfor, at det er umuligt i Fremtiden at opretholde den Ordning, vi har haft hidtil, at Forsvarsministeren, der er Minister baade for Hæren og for Flaaden, skal finde sig i en Ordning, hvorefter man lønner Arbejdere, der arbejder 8 Timer, ligesaa højt som Arbejdere, der ar-